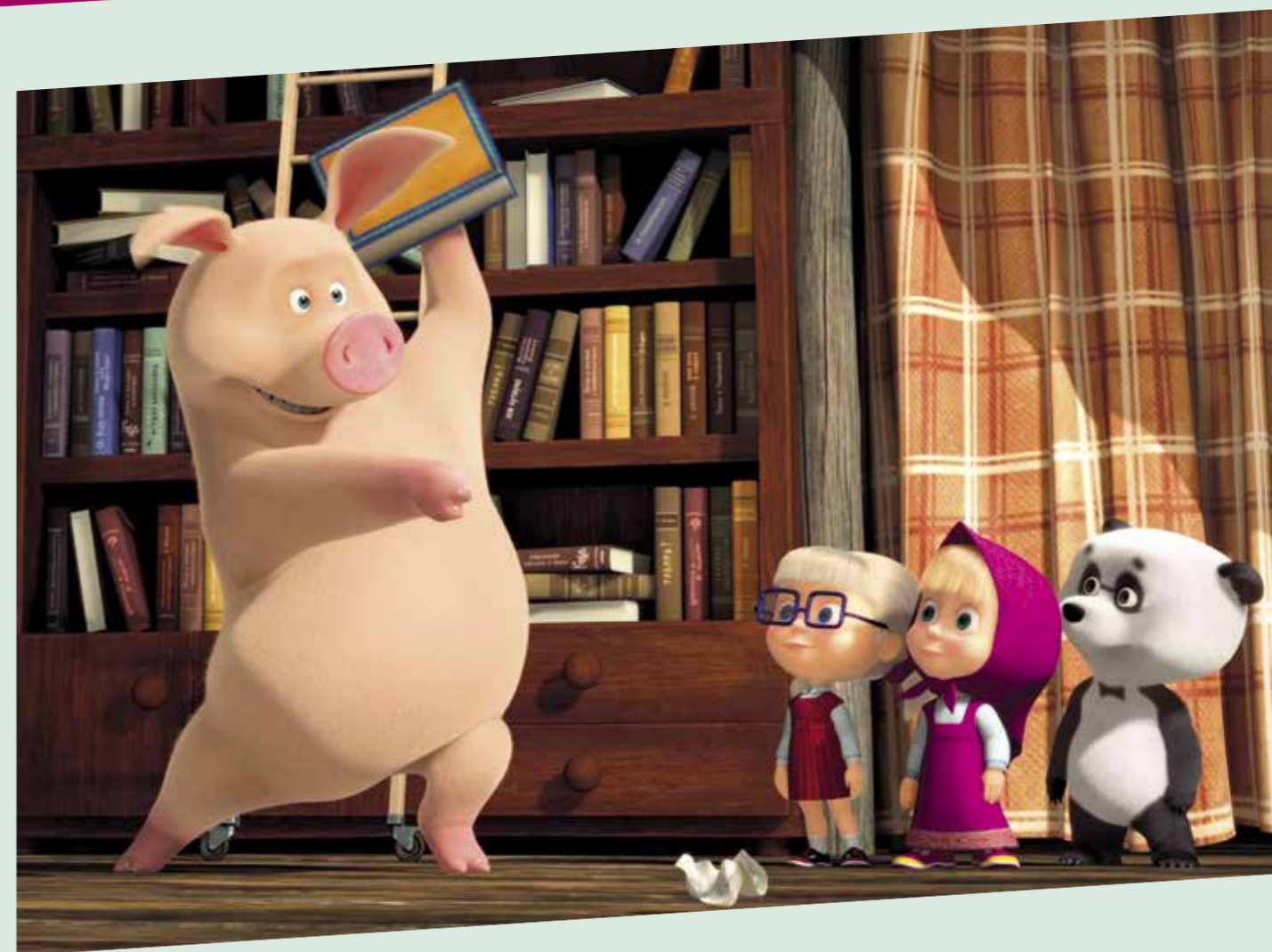

Prasátko právě snilo o tom, jak skvělé by bylo být mušketýrem, když vtom se ozvalo: „Aha! Vidiš? Moje děťátko si oblíbilo čtení!“ Mášín hlas rychle probral prasátko ze snění. Než se nadálo, Máša je vecpala do mrňavého kočárku, na hlavu mu narazila čepec a chystala se je nakrmit podivnou růžovou tekutinou z hrnce. „To by stačilo! Dost bylo čtení! Musíme tě nakrmit. Pak půjdeme spinkat a pak bude zase krmení!“ Panda se nemohl přestat smát.

Prasátko toho mělo dost. Odkoplo hrnec, strhlo si z hlavy čepec a vzdorovitě se otočilo k Máše a Dáše zády. „Co je to s tebou? Mamince dalo tolik práce připravit ti jídlo a ty nechceš? Co bys tedy chtělo?“ zeptala se Máša nechápavě. Prasátko divoce zašermovalo kopýtkem, aby vysvětlilo, že chce být udatným mušketýrem. „Dobrá tedy! Budeme mušketýři!“ svolila Máša a všichni začali vesele poskakovat.